

கடவுளுக்கு இனிய நறுமணம்

முக்கிய வசனம்: “உள்ளுறுப்புகளையும்
கால்களையும் தண்ணீரால் கழுவ
வேண்டும், ஆசாரியன் அதையெல்லாம்
பலிபீடத்தின் மேல் தகனிக்க வேண்டும்.
இது சர்வாங்க தகனபலி, உணவுப் பலி,
கர்த்தருக்குப் பிரியமான நறுமணம்.”
லேவியராகமம் 1:9

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதம்:
லேவியராகமம் 1:1-17

வாசனை உணர்வு காட்டும் அடையாளமானது
வேதாகமத்தில் பலி மற்றும் பக்தியின் கருத்தை
வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
எபேசியர் 5:2 இல், அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார்,
“கிறிஸ்து நம்மை நேசித்து நமக்காகத் தம்மையே
தேவனுக்கு நறுமணப் பலியாகவும் பலியாகவும்
ஒப்புக்கொடுத்தது போல, அன்பின் வழியில்
நடங்கள்.” இந்த மொழியின் மூலம், பவுல் நம்
மனதை இஸ்ரவேலின் கூடாரத்தின்

சேவைகளுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார், அங்கு, அதன் சடங்குகள் தொடர்பாக, பரிசுத்த அறையில் உள்ள தங்கப் பலிபீடத்தின் மீது தூபம் எரிக்கப்பட்டது, அதன் வாசனை இரண்டாவது திரையைத் தாண்டி மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் ஊடுருவியது. இந்தச் செயலுக்கான வழிமுறைகள், “வருங்காலத் தலைமுறைகளுக்கு கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தொடர்ந்து தூபம் எரியும்” என்று கூறுகின்றன. யாத்திராகமம் 30:1-8

கூடாரத்தின் சேவைகளை நிர்வகிக்கும் கட்டளைகள் மிகவும் துல்லியமானவை. இஸ்ரவேலின் பாவநிவாரண நாளில், பிரதான ஆசாரியனாகிய ஆரோன், பாவநிவாரண பலிகளின் இரத்தத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் கொண்டு சென்று கிருபாசனத்தின் மீது தெளித்தான். இருப்பினும், இதைச் செய்வதற்கு முன்பு, ஆரோன் திரைச்சீலையின் கீழ் செல்வதற்கு முன்பு அதன் புகையும் வாசனையும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் ஊடுருவும் வகையில் முதலில் தங்கப் பலிபீடத்தில் தூபம் எரிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். இது செய்யப்படாவிட்டால், அவர் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழையும்போது

இறந்துவிடுவார். (லேவியராகமம் 16:11-14).
எரியும் தூபத்தின் புகையும் வாசனையும் பலி
வேலை சரியாகச் செய்யப்பட்டதற்கான
சான்றாகும், மேலும் அது கடவுளுக்கு
ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது.

வெண்கல பலிபீடத்தில் எரிக்கப்பட்ட விலங்கு
பலிகளும் நமது முக்கிய வசனத்திலும் அதன்
சூழலிலும் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, "கர்த்தருக்கு
இனிமையான வாசனையாக" கருதப்பட்டன.
(லேவியராகமம் 1:5-9). கர்த்தருடைய
அறிவுறுத்தல்களின்படி பலிபீடத்தில்
எரிக்கப்படும் இறைச்சி அல்லது தானிய பலிகள்
இதேபோல் "இனிமையான வாசனை" என்று
கருதப்பட்டன. லேவியராகமம் 2:1-9

"இனிமையான வாசனை" என்று கருதப்பட்ட
இஸ்ரவேலின் மேற்கூறிய சடங்குகள்
அனைத்தும் இயேசுவின் ஊழியம், கீழ்ப்படிதல்
மற்றும் பலியை பல்வேறு வழிகளில்
சுட்டிக்காட்டின, அவை "நறுமணப் பலியாக"
கடவுளிடம் ஏறியது. (எபேசியர் 5:2). எஜமானரின்
அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சீடர்களும் பலியிடவும்
இயேசுவின் மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம்
பெறவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். (ரோமர் 12:1;
6:3-4). கிறிஸ்தவரின் பலியின் வேலை குறிப்பாக
"கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின்" சக உறுப்பினர்களின்

சார்பாக இயக்கப்படுகிறது. 1 கொரிந்தியர் 12:12-14,
27

பிலிப்பியர் 4:18 இல், அப்போஸ்தலன் பவுல், ரோமில் சிறையில் இருந்தபோது பிலிப்பியில் உள்ள திருச்சபையின் பலியின் ஆதாரத்தைக் குறிப்பிட்டு, அதை "நறுமணப் பலி, ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பலி, கடவுளுக்குப் பிரியமானது" என்று குறிப்பிடுகிறார். இஸ்ரவேலின் கூடாரத்தின் பாடங்களை திருச்சபைக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு பவுலின் அதிகாரம் இங்கே நமக்கு உள்ளது. மேலும், கடவுள் நம் தியாகம் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் சேவையின் முழு மனதுடன் அவருக்கு நாம் செய்யும் அர்ப்பணிப்பின் நேர்மையை சோதிக்கிறார் என்பதையும் இது காட்டுகிறது.

வாசனை உணர்வின் அடையாளமானது, கடவுள் மீதான உண்மையான பக்திக்கும் வெறும் உதடு சேவைக்கும் இடையில் பகுத்தறிவதற்கு நமக்கு உதவ வேண்டும். தியாகத்தின் "வாசனையை" நாம் காண முடியாத இடத்தில், சத்தியம் நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையை எவ்வளவு ஆழமாகப் பிடித்துள்ளது என்று நாம் யோசிக்கலாம். சத்தியத்தைப் பற்றிய நமது பார்வை, மற்றவர்களுக்காக தியாகம் மற்றும் சேவை செய்யும் பாக்கியத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்,

மேலும் கர்த்தருக்கு நம் இருதயப்பூர்வமான பக்தி, மற்றவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்காக நம் உயிரை விரைவாகக் கொடுக்க நம்மைத் தூண்ட வேண்டும். இவ்வாறு, நமது பக்தியின் இனிய வாசனை வலுவாக இருக்கும். யோவான் 15:13; 1 யோவான் 4:7-11